

varme eller gas. Mulighederne har dog kun i begrænset omfang været genstand for undersøgelser. Gennem forskning og udvikling, jfr. 4.6., vil man utvivlsomt kunne fremme disse muligheder og i løbet af en kortere årrække få et bedre grundlag for vurderingen af, hvor hurtigt og hvor langt man kan udnytte dem.

Tilbage står, at individuel eller kollektiv fyring med olie endnu i mange år vil dække en væsentlig del af det samlede opvarmningsbehov, dels på grund af dens nuværende høje dækning af markedet, dels på grund af de privatøkonomiske fordele, der formentlig vil knytte sig til oliefyringen i endnu en årrække.

De væsentlige træk i den overordnede målsætning er af langsigtet natur, og de vil i mange tilfælde næppe kunne motiveres ud fra rent økonomiske overvejelser, selv om man anskuer en så lang periode som 15-20 år.

Medens fjernvarme og naturgas ud fra ovenstående betragtninger bør få en prioriteret stilling i storbyområderne og en række købstæder og tættere bebyggelser i øvrigt, må varmebehovet i de øvrige dele af landet fortsat dækkes overvejende ved ikke-ledningsført energi, herunder individuel fyring med olieprodukter, brænde, halm og udnyttelse af jordvarme, solvarme og vindkraft. Hertil kommer, bl.a. i sommerhusområder, opvarmning ved elektricitet. Under den videre udformning af varmeplanen bliver det aktuelt at overveje, hvorvidt der bør gennemføres incitamentter til fremme af visse af disse former.

Realisering af målsætningen forudsætter derfor, at der snarest træffes principbeslutning om iværksættelse af varmeplanen, og at der derefter gennem en årrække - som næppe kan gøres kortere end 10-12 år - indsættes betydelige ressourcer til gennemførelsen i overensstemmelse med en løbende planlægning og administration.

Der er i de seneste år gennemført en lovgivning, som giver det offentlige styringsredskaber, man ikke tidligere har rådet over: Lov af 25. februar 1976 om elforsyning, lov af 7. juni 1972 om naturgasforsyning, byggeloven af 26. juni 1975, lov af 26. juni 1975 om kommuneplanlægning, lovgivningen om lands- og regionsplanlægning og om by- og landzoner. Disse muligheder er endnu kun i ringe grad anvendt til energipolitiske formål.

Danske Elværkers Forening, Dansk Olie & Naturgas A/S, Kommunernes Landsforening, Foreningen Dansk Gas og Danske Fjernvar-